



## **A Lampedusa hem naufragat tots**

- Reivindiquem que les polítiques migratòries es regeixin per criteris d'humanitat i que tinguin com a prioritat el reconeixement dels drets de les persones, especialment dels menors no acompanyats
- Aquest canvi només serà possible si els estats membres de la UE s'hi comprometen i s'hi impliquen cooperant de forma efectiva per al desenvolupament i la pau en els països africans i de l'orient mitjà

La política de control i d'externalització de fronteres seguida per la Unió Europea a partir del 2005, amb la creació de l'agència FRONTEX (Agència Europea per a la Gestió de la Cooperació Operativa a les Fronteres Exteriors dels Estats membres de la Unió Europea), ha empitjorat progressivament les condicions de les travessies i ha augmentat el nombre de víctimes. Hem traslladat el problema una mica més lluny, a la «terra de ningú», als deserts del Marroc, Algèria, Líbia, Tunísia, etc. com si les conseqüències d'allò que es decideix a Brussel·les no tinguessin res a veure amb els centenars i milers de morts en l'intent de buscar un futur millor. Però, **un cop més**, la realitat de mort i ignomínia s'ha fet present, davant els nostres ulls, a pocs quilòmetres de la costa italiana. Lampedusa **posa** en relleu el concepte d'Europa fortalesa i les tràgiques conseqüències que comporta.

Hem arribat a una situació complexa on es barregen factors que junts constitueixen un autèntic polvorí, del qual Lampedusa només ha estat un avís:

- 1- Una forta pressió demogràfica, motivada per les desigualtats entre les dues ribes. Desigualtats econòmiques, però també de piràmides demogràfiques, amb un envelliment accelerat de la població europea, que necessita i necessitarà en el futur nous contingents de migrants.
- 2- Una crisi econòmica que ha fet empitjorar les condicions de vida d'una bona part de la població, precisament d'aquells països de la frontera sud: Portugal, Espanya, Itàlia, Grècia, etc. L'atur ha incrementat la percepció errònia que, ara, la immigració no és necessària i que, per tant, sobra població. Com si les persones fossin mers objectes intercanviables en funció de les conjuntures econòmiques.
- 3- Un increment del discurs xenòfob i antiimmigratori en països rellevants per a la UE com demostra el cas francès. El creixement de l'ultradreta populista en determinats països condiciona les polítiques dels governs, siguin del color que siguin.
- 4- La inestabilitat creixent al nord d'Àfrica, amb estats fallits o semifallits, que fa molt difícil la posada en marxa d'un control de fronteres que garanteixi alhora la mobilitat de les persones i la seguretat d'aquesta mobilitat. Actualment, el tràfic de persones com a negoci practicat per bandes criminals s'està estenent, com han denunciat repetidament les ONGs que treballen sobre el terreny.

Una situació tan dramàtica exigeix una implicació més gran de tota la UE. Així ho ha reconegut també una recent resolució del Parlament Europeu sobre fluxos migratoris a la Mediterrània, aprovada el dia 23 d'octubre del 2013, i que demana a la Comissió i als Estats un replantejament de FRONTEX perquè aquesta agència europea garanteixi «els drets fonamentals universals dels migrants, en particular, dels menors no acompanyats» i un reforçament dels mecanismes i programes d'asil.

Per això, demanem:

- Recuperar i enfortir una política eficaç de cooperació al desenvolupament, la pau i la democràcia en els països africans i de l'Orient Mitjà, que compti amb la solidaritat de tots els estats de la Unió, sigui quina sigui la seva distància del Mediterrani i que afronti en profunditat les causes que generen emigració.
- Desenvolupar, com ha assenyalat el mateix Parlament Europeu, una estratègia més global a la Mediterrània que situï la migració laboral en el context del desenvolupament social, econòmic i polític. És necessari obrir vies més realistes i eficaces per a l'entrada legal a Europea, sempre preferible a l'entrada irregular, generadora de tràfic de persones i mortalitat.
- Prendre urgentment totes les mesures necessàries per a garantir plenament el socors i l'assistència a tots els migrants en perill al mar, com també suprimir totes aquelles normatives i pràctiques que en molts països penalitzen l'assistència humanitària als migrants, sigui quina sigui la seva condició.
- Revisar en profunditat la política d'asil de la Unió Europea, a fi de garantir l'accés a l'asil de forma eficient, justa i segura, en coresponsabilitat plena de tots els països membres.
- Contrarestar els discursos xenòfobs de la por, amb discursos que advoquin per autèntiques polítiques d'integració econòmica, social i cultural d'aquelles persones que aconseguen arribar a casa nostra. I això passa per un enfortiment dels serveis bàsics de salut i educació.
- Facilitar i no entorpir aquesta integració amb lleis injustes, amb *apartheids* sanitaris o amb pràctiques i normatives que comporten la detenció abusiva i arbitrària d'immigrants, i la seva reclusió en centres d'internament d'estrangers opacs que no respecten els drets humans.

Com a entitats cristianes presents a Catalunya, i formant part, doncs, d'aquesta frontera sud europea, demanem una mobilització de la solidaritat i la compassió per part de les comunitats, parròquies i entitats que se senten mogudes per Jesús i la causa de l'Evangelí. La situació és crítica. En aquest Mediterrani que tant estimem, cada dia moren persones sense que n'arribem a saber els seus noms; cada dia són interceptades i retornades més i més persones, algunes amb anys d'estada al nostre país; cada dia centenars de persones dormen en els centres d'internament sense saber quin serà el seu destí. Ens cal fer tota la pressió possible per a canviar aquesta situació i caminar cap a solucions en les quals el control dels fluxos migratoris sigui regit per criteris d'humanitat. Però, sobretot, ens cal esforçar-nos a construir, des de baix, societats que tinguin en compte l'altre com a germà, sigui quin sigui el seu origen, la seva religió o la seva situació legal.

En aquests temps de crisi i incertesa no poden condemnar-nos a existències porugues i desconfiades. No val la pena viure en una societat així. Necessitem mobilitzar més que mai la força que ens dóna el fet de saber-nos estimats per un Pare/Mare que ho és de tots. Només junts podrem travessar aquests temps difícils, només junts ens en sortirem. Altrament, Lampedusa serà també símbol i signe del nostre propi naufragi.

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants Novembre 2013

**ACO, CARITAS, CINTRA-BENALLAR, CON VI VIM, CRISTIANISME I JUSTÍCIA, CRISTIANS PEL SOCIALISME, DELEGACIÓ DE PASTORAL OBRERA DE BARCELONA, DELEGACIÓ DE PASTORAL SOCIAL DE BARCELONA, EKUMENE, FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA, FUNDACIÓ MIGRA-STUDIUM, GOAC-HOAC, GRUP DE JURISTES RODA VENTURA, JOC, JUSTÍCIA I PAU, INTERCULTURALITAT I CONVIVÈNCIA, PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DEL PI, PASTORAL AMB IMMIGRANTS (PAI), RELIGIOSES EN BARRIS, UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (URC), BAYT-AL-THAQAFI, INICIATIVES SOLIDÀRIES, MOVIMENT DE PROFESSIONALS CATÒLICS DE BARCELONA, FUNDACIÓ LA SALUT ALTA I COMUNITATS DE VIDA CRISTIANA DE CATALUNYA.**